Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta
Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

116. szám | *Saphala Ekādaśī* | 2025. december 15.

1 Ha Nem Vagyok Jelen
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
Nem Hiteles Tanítók
Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura
2 Sādgu-saṅga és Kṛṣṇa-nāma
Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura
Ha Kṛṣṇa Elégedett
Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja
4 A Figyelmes Hallás
Śrīla Kṛṣṇadāsa Kavirāja Gosvāmī: Govinda-līlāmṛta – részlet

Ha Nem Vagyok Jelen

Ő Isteni Kegyelme
A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

A lelki tanítómester jelen van, bárhol is próbálja meg az őszinte tanítvány követni az utasítását. Ez Kṛṣṇa kegyéből lehetséges! Minden kísérleted során, hogy engem szolgálj, és minden odaadó érzelmedben veled vagyok úgy, ahogyan az én *Guru Mahārājám* is van velem. Erre mindig emlékezz!

Śrīla Prabhupāda: Levél Bhakta Donnak
1973. december 1.

Most tehát mindegyikőtökre számítok, hogy a távollétemben folytassátok ezt a nagyszerű missziót! Énekeljetek és halljatok, és Kṛṣṇa meg fog áldani benneteket!

Śrīla Prabhupāda: Levél a New York-i gyerekeknek
1967. július 26.

Kérlek, mindig próbálj meg emlékezni Rám a tanításaim által, s így majd mindig együtt leszünk! Mint ahogyan a *Śrīmad-Bhāgavatam* első kiadásában is írtam: „A lelki tanítómester a tanításai által örökké él, és a tanítványai is Vele élnek.” Mivel én mindig szolgálom a *Guru Mahārājámat*, és követem a tanításait, még most sem vagyok Tőle távol. Lehet, hogy *māyā* időnként megpróbálja ezt megakadályozni, de nem szabad megbotlanunk. Mindig követnünk kell az utat, amit a nagyszerű *ācāryák* kijelöltek, és a végén látni fogod.

Śrīla Prabhupāda: Levél Cidanandának
1973. november 25.

Ha Rám gondolsz, és Nekem dolgozol, akkor a szívedben vagyok! Ha szeretsz valakit, akkor az a személy a szívedben van. Ez egy általános dolog, amit mindenki ért.

Śrīla Prabhupāda: Levél Jaduraninak
1972. szeptember 4.

Nem Hiteles Tanítók

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura

Hogyan viselkednek és mi a véleményük a gyümölcsöző tettek végzését oktató istentelen tanítóknak?

„Testvérem! Ne maradj távol az érzéki örömöktől! Élvezd azokat, amennyire akarod, csak mások meg ne tudják. De miért ne? Nem hiszem, hogy emiatt a világ összedőlne! Nincs Isten, egy mindent látó Isten, Aki tetteink eredményét adná nekünk. Mitől kellene hát félned? Legyél egy kicsit óvatos, hogy senki meg ne tudja, mert ha mégis

tudomást szereznek róla, akkor elveszted a jó hírneved, és lehet, hogy a kormány vagy a rossz emberek gondot okoznak majd. Ha ez megtörténne, annak se te, se mások nem örülnének!" – mondják maguknak.

Afelől bizonyos lehetsz, hogy ha az ateista erkölcs igehirdetőinek szívét valaki megvizsgálná, abban ezekre a gondolatokra lelne.

(*Tattva-viveka* 1. 9-12. magyarázat)

Helyes az, ha egy hiteles lelki tanítómester *hari-nāma* vagy *mantra* avatást ad egy hitetlen személynek?

Aki egy hitetlennek ad *hari-nāmát* azzal a vággyal, hogy *dakṣiṇāt* kapjon, az a *hari-nāma* értékesítője, egy kereskedő. Azáltal, hogy egy felmérhetetlen értékű drágaságot egy jelentéktelen dologért cserébe odaad, ez a személy le fog esni a Hari imádatát jelentő lelki életből.

(*Caitanya-śikṣāmṛta*)

Lehet-e egy szélhámos lelki tanítómester?

Ó, elmém! Te úgy határozod meg, ki a szent, hogy ki tud a szavakkal bűvészkedni, és már teljesen a hatása alá is kerültél! Ha látsz egy kegyetlen embert, mutass neki tiszteletet, és odaadással borulj a lábaihoz!

(*Kalyāṇa-kalpataru* 16. ének)

Lehet-e *ācārya* az a *sannyāsī*, aki feladta a lelki tanítómestere menedékét?

Habár Rāmacandra Purī Mādhavendra Purī tanítványa volt, mégis a száraz spekulációt kitalálóktól fogadott el hamis következtetéseket és a vallás elveivel ellentétes dolgokat tanított. Ennek eredményeképp Mādhavendra Purī elutasította őt és sértő személyként tekintett rá. Ezután Rāmacandra Purī másokat gyalázott és hibát talált bennük. Száraz tudást tanított, ezért a *Vaiṣṇavák* mellőzték.

(*Amṛta-pravāha-bhāṣya* magyarázat a *Śrī Caitanya-caritāmṛta Antya-līlā* 8. fejezetéhez)

Egy hiteles és egy nem hiteles *ācārya* következtetései ugyanazok?

Az *ācāryák* a *Vedák* és a *Vedānta-sūtrák* figyelmes megvitatása után kétféle következtetésre jutottak. Śrīmat Śaṅkarācārya az olyan bölcsek, mint Dattātreya, Aṣṭāvakra és Durvāsā által lefektetett következtetésekre épülő monista filozófiát prédikálta. Ez az egyik következtetés. A *Vaiṣṇava ācāryák* pedig a nagy lelkek, mint Nārada, Prahlāda, Dhruva és a Manu által lefektetett következtetéseken alapuló tiszta odaadó szolgálat tudományát prédikálják. ❁

(*Śrī Mana -śikṣā*, 9. fejezet)

Sādhu-saṅga és Kṛṣṇa-nāma

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

Śrī Gaurasundara Kṛṣṇa Neve *kīrtanájának* tökéletességét tanítja. A szertartás pedig a lehető legegyszerűbb, mindössze egyetlen feltétele van: a Nevet egy szent társaságában kell énekelni. Ha nincs szent, akkor nincs Név, mivel a Szent Név csak és kizárólag a hiteles *bhaktája* száján jelenik meg. ❁

— Harmonist, January 1932.

Ha Kṛṣṇa Elégedett

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja: Bhagavad-gītā lecke – részlet

Egyszer a test különböző részei összegyűltek és a hasról kezdtek panaszkodni: „Mi mindig szolgáljuk őt, ő meg csak lustán ücsörög, és eszik! Mától nem látjuk el étellel!" Más szóval nem működtek többé együtt a hassal. És mi történt? Ha valaki nem ad a hasának enni, akkor tud valamit csinálni? Tud járni? Nem, egyre és egyre gyengébb lesz. És pont ez történt! Napról-napra a lábak, a karok, és az összes testrész elgyengült. Nem voltak képesek működni. A kezek nem működtek, a lábak nem tudtak mozdulni, a fülek nem hallottak jól, a szemek nem tudtak látni. És akkor megértették: „Rosszul gondoltunk valamit! Habár a has látszólag mindig csak ücsörög, és nem csinál semmit, valójában nagyon sokat dolgozik; erőt ad nekünk, szóval együtt kell vele működnünk!" Egy gyakorlati tapasztalat során tanulták meg ezt. Ez az együttműködés kérdése.

Kṛṣṇa, az Istenség Legfelsőbb Személyisége, ehhez hasonlóan minden forrása; *ahaṁ sarvasya prabhavaḥ*. Azt is mondja: „Én vagyok az egyetlen élvező, minden áldozat mestere." Ha Kṛṣṇának

örömet tudsz szerezni, akkor automatikusan mindenki örömöt fog érezni. Ha Kṛṣṇa elégedett, akkor automatikusan mindenki elégedett lesz, mert Kṛṣṇa a fa gyökere! A *Bhāgavatam* ezt mondja:

yathā taror mūla-niṣecanena
tṛpyanti tat-skandha-bhujopaśākhāḥ
prāṇopahārāc ca yathendriyāṇāṁ
tathaiva sarvārhaṇam acyutejyā

Ahogyan a fa gyökereinek öntözése látja el energiával a törzset, az ágakat és minden más részt, s ahogyan a gyomor megtöltése étellel eleveníti fel az érzékeket és a testrészeket, az Istenség Legfelsőbb Személyiségének odaadó szolgálaton keresztül történő imádata úgy teszi automatikusan elégedetté a félisteneket, akik a Legfelsőbb Személy részei.

Ha a tévedhetetlen Istenség Legfelsőbb Személyiségét, Kṛṣṇát vagy Viṣṇut imádják és elégedetté teszik, akkor automatikusan mindenki imádva lesz és elégedetté válik. Azt látjuk, ha megpróbálunk mindenkit elégedetté tenni, akkor kudarcot vallunk. Habár megtesszük a tőlünk telhető legtöbbet, nem tudjuk őket elégedetté tenni. Egy családos férfi megtesz minden tőle telhetőt, hogy elégedetté tegye a feleségét, a gyerekeit, a családja tagjait, de mégsem jár sikerrel. Mindig, mindig ott lesz az elégedetlenség! Akik *gṛhasthák*, azok tudják, a gyakorlatban tapasztalták ezt. Rendkívül nehéz dolog egy nőt elégedetté tenni! Még ha egy aranykalitkát csinálsz neki vagy egy ruhát aranyból, a természetéből adódóan akkor sem lesz elégedett!

A *Mahābhārata* elmond egy történetet az öt Pāṇḍaváról; Yudhiṣṭhiráról, Bhīmáról, Nakuláról, Arjunáról, Sahadeváról és a feleségükről, Draupadīről, akik tizenkét évre száműzve lettek, hogy az erdőben éljenek. Dhṛtarāṣṭra legidősebb fia, Duryodhana igen elvetemült volt, állandóan arra törekedett, hogy végezzen velük. Egyszer meghívta Durvāsā Munit az otthonába. Durvāsā mindig dühös hangulatban volt, s ha bármilyen kis hiányosságot észlelt, mérges lett és megátkozta a sértést elkövető személyt. Az átka miatt pedig az emberek hamuvá égtek. Duryodhana finom *prasādával* megetette Durvāsāt, s így kérte:

– Ṛṣi, megtennél nekem egy dolgot?

– Igen, mit szeretnél? – kérdezte Durvāsā, mivel Duryodhana elégedetté tette őt a *prasādával*.

– A Pāṇḍavák az erdőben élnek. Kérlek, menj el hozzájuk mind a tízezer tanítványoddal együtt. De délután menjetek, annál korábban ne!

– Rendben, megteszem, amit kérsz. – felelte Durvāsā.

Azzal, hogy Durvāsā Munit a tízezer tanítványával együtt odaküldte az volt Duryodhana titkos terve, hogy ha a Pāṇḍavák nem tudtak volna enni adni nekik, akkor Durvāsā dühbe gurult volna, megátkozta volna őket, és ezzel végük lett volna.

A Pāṇḍavák az erdőben éltek, s azt ették, amit összegyűjtöttek; erdei gyümölcsöket, gyökereket és leveleket. Draupadī minden nap főzött. Először a férjeinek adott enni, majd ha vendég ment, akkor neki is, és csak ekkor, miután mindenki evett, fogadott el ő maga ételt. Ezután elmosogatta az edényeket és eltette őket. Ha később bárki is érkezett, annak már nem tudott *prasādát* adni. Ameddig ő maga nem evett, még ha ezer vendég is érkezett, mind meg tudta etetni, mivel olyan erővel rendelkezett, hogy az edénye sosem ürült ki, mindig tele volt. Úgy is ismerték, hogy Annapūrṇā-devi, mert az edénye mindig tele volt *annával*, étellel. Viszont azután, hogy ő is evett, az edény kiürült és már nem tudott egyetlen vendégnek sem enni adni.

Duryodhan azt mondta Durvāsānak: „Délután menj oda, kérlek!" Addigra Draupadī már megette volna a részét, és nem tudott volna semmit sem felajánlani Durvāsānak és a tanítványainak, így Durvāsā mérges lett volna, megátkozta volna a Pāṇḍavákat, akiknek így végük lett volna.

Délután Durvāsā és az ezernyi tanítványa meg is érkezett. Yudhiṣṭhira Mahārājját Dharmarājaként ismerik, mivel rendkívül szigorúan követi a *dharma* elveit. Ő egy nagyszerű úriember, sosem mond valótlanságot. Ha vendég érkezik, akkor az etikettnek megfelelően a *gṛhastha* étellel kell, kínálja és szépen gondját kell, hogy viselje. Ez a *gṛhastha-dharma*. Szóval amikor Durvāsā Muni a több ezer tanítványával megérkezett, akkor Yudhiṣṭhira Mahārāja az etikettnek megfelelően így szólt:

– Kérlek, menjetek, vegyetek fürdőt, s gyertek vissza gyorsan, hogy étellel kínálhassunk benneteket!

Durvāsā és a tanítványai elmentek a közeli folyóhoz és fürdeni kezdtek. Közben Yudhiṣṭhira így kiáltott:

– Draupadī, hozz ételt! – s így Draupadī nehéz helyzetbe került, nem tudott ételt hozni, mert már ő maga is befejezte az ebédet. Így gondolkodott: „Most hatalmas veszélyben vagyok! Hogyan tudnám szolgálni a vendégeket? Ki fog most nekem segíteni?

Csak Kṛṣṇa képes erre, senki más!" És kétségbeesetten Kṛṣṇa segítségéért kezdett imádkozni. Kṛṣṇa mindenütt jelen van, és hallotta az Draupadī imáját. Ha őszinte az imátok, akkor Kṛṣṇa hallja! Kṛṣṇa akkor Dvārakāban volt, de hallotta Draupadī imáját, és lélekszakadva odafutott, ahol a Pāṇḍavák voltak és már a távolból kiáltotta:

– Draupadī, Draupadī! Draupadī, nagyon éhes vagyok! Adj valamit enni!

De amikor Kṛṣṇa közelebb ért, akkor Draupadī így szólt Hozzá:

– Kérlek, hallgass meg...

– Nem fogok meghallgatni semmit! Először adj Nekem enni, kérlek! Majd aztán meghallgatlak! – felelte Kṛṣṇa.

– Az a gond, Kṛṣṇa, hogy nincs étel!

– Nem, nem, nem! Valaminek kell lenni a Számomra! Menj, és nézd meg! Kell, hogy legyen valami ennivaló!

Viszont Draupadī már elmosogatta az edényeket, amikben főzött. Aznap leveles zöldségeket készített, és talált egy levelet az edény peremére tapadva. Odavitte az edényt Kṛṣṇához, aki így szólt:

– Ó, igen! Itt az étel! – és fogta azt az egy levelet, megette, ivott egy pohár vizet, és nagyon elégedetté vált, majd így folytatta: – Draupadī, annyit adtál enni! Elálmosodtam, úgyhogy most aludnom kell egy kicsit.

Közben Durvāsā Muni az ezernyi tanítványával a közeli folyóban fürdött, és e tanítványok közül páran azt mondták Durvāsānak:

– Ó, *Guru Mahārāja*! Igen csodálatos, hogy a hasunk hirtelen úgy elnehezült, hogy alig tudunk kijönni a vízből!

– Én is ugyanígy érzem! – felelte Durvāsā, miközben eszébe jutott, ami korábban történt közte és Ambarīṣa Mahārāja között, és hogy a Sudarśana cakra hogyan üldözte. Így gondolkozott: „A Pāṇḍavák *Vaiṣṇavák*! El kell innen menekülnünk! Nem megyünk oda!"

Eközben Yudhiṣṭhira Mahārāja azon töprengett, hogy hol lehettek Durvāsāék: „Hol vannak a vendégek? A nap mindjárt lemegy, s ha nem szórakoztatom a vendégeimet, mielőtt ez megtörténne, azzal sértést fogok elkövetni!"

– Sahadeva! Menj, nézd meg, hol lehetnek a vendégek! – mondta az öccsének, aki ment és látta, hogy azok már mindannyian távoztak.

Így történt, hogy mivel Kṛṣṇa megevett egy levelet, Durvāsā Muni és az ezernyi követője mind elégedetté vált. Ez az *ahaṁ hi sarva-yajñānāṁ bhoktā ca prabhur eva ca* – Kṛṣṇa minden áldozat mestere és élvezője. Ha pedig valaki elégedetté teszi Kṛṣṇát, akkor azzal mindenki mást is elégedetté tesz. ❁

(*Folytatás a következő számban*)

– Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami Mahārāja:
Bhagavad-gītā lecke, 9. fejezet 24. vers
Új Vrindavan, 1990. október 30.

A Figyelmes Hallás

Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva:
Nārada Purāṇa – részlet

naro yaḥ sat-kathā-madhye saṁbhāvāṁ kurute 'nyataḥ
sa yāti narakaṁ ghoraṁ tad ekāgra-manā bhavet
śrotā vaktā ca viprendrā eṣa dharmaḥ sanātanaḥ
asamāhita-cittas tu na jānāti hi kiñcana

Aki az Úrról szóló előadás közben másokkal beszélget, az egy borzalmas pokolba kerül. Ó vezető *brāhmaṇák*! A beszélőnek és a hallgatónak is osztatlan figyelemmel kell részt vennie egy ilyen eseményen! Ez a jámborság örök ösvénye. Anélkül, hogy valaki odafigyelne, nem érthet meg semmit. ❁

– Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Nārada Purāṇa*.
Motilal Banarshidass, 1995. Delhi
– Śrīla Dvaipāyana Vyāsadeva: *Nārada Purāṇa*.
Sahitya Sammelan, 1989. Prayag

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-*Ācārya* Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásaiból származó idézetek © Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.